

Sözüm Söz Anne 1

– bulent-kaya · 24 Eylül 2009

Tek söze dünyayı yıkan
Sürgüne isyan intiharın eşliğinden
Yaşama kök salan fidanlara bayram için
Her geçen gün içimden bir ben gidiyor
İçimde bin bir kahr
Dışımda çürüyen et parçamla
Ölü de ben diri de ben
Sonu olmayan buhranlardayım anne
Tek korkum sensiz yaşamak
Tutunacak dalım da kalmadı

Akıl almaz rüyalarımda
Garp'ın afak'ındayım
Martıların kanatlarına tutundum
İraklara gidiyorum
Acaba kimsin, neredesin...
Acaba ne bekliyordu beni sensiz tuzaklarda?
Ne olurdu bilseydim
Arada sırada,
Avcılar yayılım ateşine tuttular
Kanatlarım delik deşik arada sırada
Aklım annemsiz şiirlerde kaldı
Aklım annemde
Alkimsız kaldım anne!

Yıldızlar üstüme tek tek düşüyor
Bağrımda bayramsız sızı
Sızım sızım sızlıyor...
Şimdi kayıplarda mülteciyim
Az sonra sınır dışı edecekler

Duy sesimi anne!

Çiz sınırlarımı
Gel başkentim ol bi'çare

Yeter ki gel
Kimseye söylemem
Sözüm söz anne

NeYzEn.. 22.7.2009

Bülent Kaya